

Heilesen, at det er selvfølgelig rigtig, at det eneste rationelle vil være, at man gaar over til i Dommen over vedkommende Mand at bestemme, hvor lang Tid han skal miste sine borgerlige Rettigheder. Det er ogsaa foreslaaet i det Udkast, der er kommet fra Straffelovkommissionen. Men det hjælper jo ikke, hvad angaar Personer, hvis Forbrydelser er begaaet for 20, 30, 40 Aar siden, og det er navnlig dér, dette Lovforslag skulde virke, og da er det en human Ordning, her er foreslaaet. Men i øvrigt er jeg enig i Synspunktet, at Sagens Løsning bør overlades til Domstolene, og saaledes vil det ogsaa blive ordnet ved en ny Straffelov. Med Hensyn til Spørgsmaalet om det Cirkulære, som det ærede Medlem Hr. Heilesen var inde paa, da ved det ærede Medlem, hvad jo ogsaa fremgik af hans Udtalelser, at det var, om jeg saa maa sige, et Kompromis for at komme bort fra Vandelsattesterne, som jeg ogsaa forstod at det ærede Medlem ikke var meget begejstret for. Det er derfor, det i Landstingsudvalgets Betænkning er indført, at man haaber, Ministeriet vil give vejledende Regler for Politimesteren i disse Forhold. Med Hensyn til Kapitel 16 blev det Spørgsmaal meget stærkt drøftet i Landstinget, om det ikke var muligt at nævne bestemte Paragraffer i Lovforslaget i Stedet for at nævne Kapitlet. Der var 3—4 Forslag fremme, hvorved vi forsøgte, om vi ikke kunde gøre det; men det viste sig umuligt af følgende Grunde. Der var for det første visse Handlinger og Paragraffer henhørende under Kapitlet, hvorefter der ikke var Tale om en i den offentlige Mening vanærende Handling, og vi mente, at det var kedeligt at tage dem med, hvis de under visse Omstændigheder kunde være det, saa at blot Forudsætningen derom var uheldig. Endvidere var Straffen efter flere af Paragrafferne i flere Tilfælde saa lille, at Forholdet kom ind under § 1, og saa kom det jo ind under Loven, medens det, naar det falder ind under § 2, holdes ude. Det var Grunden til, at vi blev staaende ved hele Kapitlet.

Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, som var inde paa det samme Spørgsmaal om vejledende Regler for Politimestrene, sige, at dér er Forholdet, at naar der staar „for saa vidt Straffeattest kan fremskaffes, og ved de Oplysninger, som det i øvrigt maatte skønnes fornødent at indhente“, er det navnlig møntet paa dem, der har været i Udlandet. Man har brugt Udtrykket: „for saa vidt saadan kan fremskaffes“, thi det kan den for det første

her i Landet og for det andet, hvis vedkommende har været i Tyskland, Norge eller Sverige, men ellers ikke; og saa er det, Politimesteren skønner: Her maa man have yderligere Oplysninger, og disse vil selvfølgelig komme an paa Omstændighederne. Hvis han f. Eks. har været en hel Del Aar i Danmark til Slutning, maa en saadan Oplysning være nok, men har han været en hel Del Tid i Udlandet, maa vi have en Erklæring fra Konsulaterne derovre, hvorledes han har været. Og det er netop det, vi udtaler i Cirkulæret, at det er den nugældende Regel, og at vi kun skal have disse Oplysninger, naar Forholdene giver Anledning dertil, f. Eks. naar vedkommende har været i Udlandet paa et Sted, hvorfra vi ikke kan faa Straffeattest. Jeg haaber, at det ærede Medlem vil kunne tiltræde disse Betragtninger og gaa med til, at vi faar Lovforslaget gennemført snarest, da en Del Kommunalbestyrelser venter paa det og gerne vil have det frem.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

J. Oskar Andersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 153 af 2. August 1914. (Indløseligheden af Nationalbankens Sedler).

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 63).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Rytter): Fra Landstinget er hertil oversendt Forslag til Lov om Forlængelse af Lov Nr. 153 af 2. August 1914. Ærede Medlemmer kender Lovforslaget, idet det jo stadig er kommet frem i de senere Aar. Som Lovforslaget nu er vedtaget i Landstinget, gaar det ud paa, at det ved Lov af 15. December 1922 fastsatte Tidspunkt, indtil hvilket National-